

lig Straf, altsaa for Voldshandlinger, der enten have medført betydelig legemlig Smerte eller have medført et længere Sygeleje for den angrebne eller for længere Tid gjort ham uskikket til Arbejde. Udtrykket „betydelig legemlig Smerte“ vil jo være at fortolke af Domstolene. Men jeg skal dog fremhæve, at vi ere enige om, hvad der fra anden Side er fremsat, at ved „betydelig legemlig Smerte“ maa der forstaaes meget alvorlige Lidelser, og at det er Mening, fremgaar jo ogsaa klart af den strenge Straf, vi ville fastsætte for saadant Forhold. Denne strenge Straf skal saa foruden af det objektive, jeg her har nævnt, være betinget af, at Voldsmanden „enten har villet saadan Følge eller dog har maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen.“

Det næste Stykke i Paragraffen indeholder en Bestemmelse om, at „Betalingen for Lægeerklæringen om Vold mod sagesløs Person henhører til Delinkventomkostninger“. Det har den Betydning, at den, der er bleven overfaldet uden selv at have givet Anledning dertil, uden at det har været Slagsmaal, kan være sikker paa, naar han henvender sig til en Læge for at faa den ham tilføjede Skade konstateret, at han ikke selv kommer til at betale for Lægeerklæringen om Skaden.

Af det næste Stykke vil jeg fremhæve, at Sager om Vold mod sagesløs Person ikke kunne afgøres uden Dom, ikke kunne afgøres i Mindelighed. — Det næstsidste Stykke er optaget efter Lov af 11. Maj 1897 om Vold mod sagesløs Person, og Paragraffen er i sin Helhed redigeret saaledes, at jeg mener, denne Lov derved bliver overflødig, hvorfor den foreslaas ophevet.

Lovforslagets § 2 indeholder jo de Dele af Justitsministerens Forslag om legemlig Strafs Anvendelse for visse Forbrydelser, som Forslagstillerne have ment at kunne gaa med til. Nogen principiel Debat om legemlig Strafs Anvendelse paa voksne Personer finder jeg ingen Anledning til at optage her; jeg mener, at dette passende kan udsættes til dette Forslags anden Behandling, da der saa utvivlsomt vil fremkomme Ændringsforslag, som ville give Anledning dertil. Jeg skal altsaa her med Hensyn til § 2 indskrænke mig til at fremhæve, paa hvilke Punkter den afviger fra Justitsministerens Forslag.

Det første Punkt er da dette, at vi sige: Legemlig Revselse skal i de her nævnte Tilfælde finde Sted. I Justitsmini-

sterens Forslag hedder det: Legemlig Revselse kan finde Sted, og der er saa særlige Bestemmelser, som nævne, i hvilke Tilfælde den bør finde Sted, nemlig naar den Formodning, som er til Stede om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd, ikke er bleven afkræftet. Vi have, idet vi i øvrigt stærkt begrænse de Tilfælde, hvor legemlig Straf anvendes, fastslaaet det saaledes, at i de Tilfælde, hvor Loven tillader Legemsstraf, skal der ikke være Lejlighed til frit Skøn fra Dommerens Side. Vi tro derved fuldstændig at have afkræftet den Indvending, der er fremsat mod denne Strafar, at den mere end andre Strafarter vilde blive en Klassestraf. Forholdet er simpelt hen det, at vi angive, for hvilke Forbrydelser og under hvilke Forudsætninger legemlig Straf skal anvendes. Der bliver da ikke Lejlighed til noget frit Skøn under Hensyn til, hvad det er for Personer, der ere Genstand for Forfølgningen.

Det næste er, at vi kun nævne legemlig Straf som Tillægsstraf. Vi mene, at i den Efteropdragelse, som Straffen er, kan der, ligesom i anden Opdragelse, i enkelte Tilfælde være Anledning til at anvende legemlig Revselse; men vi mene ganske vist, at legemlig Revselse kun kan blive et Led i Opdragelsen, ikke være den hele Opdragelse.

Som ærede Medlemmer ville erindre, havde Justitsministeren som Tilfælde, hvor legemlig Revselse som Straf for Forbrydelse kan idømmes: 1) Voldtægt, 2) legemlig Omgængelse eller Forsøg derpaa med Pigebørn under 12 Aar, 3) Vold mod sagesløs Person under nærmere angivne Omstændigheder. Vi have udeladt det første Punkt og indskrænket det andet til Gentagelsestilfældene. Praktisk set er det et ganske forsvindende Antal Tilfælde, en 7, 8, 9 om Aaret, i hvilke der nu idømmes Straf for legemlig Omgang med Pigebørn under 12 Aar, og her bliver kun Tale om det eller de ganske enkelte Tilfælde, hvor denne samme Forbrydelse gentages. Derimod er Hovedbestemmelsen i vort Forslag det, som staar i § 2 under 1): „for saadanne mod sagesløs Person begaaede forsætlige Voldshandlinger osv.“. De objektive Betingelser ere for saa vidt de samme som i Justitsministerens Forslag, som vi have nævnt, at betydelige Smarter, længere Sygeleje, længere Tids Arbejdsuskikkethed som Følge af Voldshandlingen, skal være Betingelsen for, at legemlig Straf kan bringes i Anvendelse; men vi have tilføjet det særdeles væsentlige Punkt,